Ч. 216. Середа 11 жовтня (28 вересня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Державний буджет на рік 1912. — З Кола польского. — Революция в Португалії. — Італіяньско-турецка війна.

На послїднім засїданю палати послів п. мінїстер скарбу ґр. Маєр предложив — як звістно — і пояснив прелїмінар буджету на рік 1912. На основі того прелїмінаря доходи в р. 1912 виносили би 2.916,990.344 корон, видатки 2.916,685.263 корон, отже надвижка виносить 303.081 корон.

В порівнаню з 1911 р. сума доходів має зрости о 35,231.572 корон, сума видатків о 34,976.120 корон.

Причини зросту видатків правительственне предложене мотивує ось як: Видатки ради мінїстрів зросли наслїдком більших коштів урядових дневників і видатків на комісию реформи адміністрациї. Мінїстерство внутрішних справ збільшило свої видатки на субвенциї для санїтарних інституций, зарядженя против епідемії, скріплене урядничого персоналу і розширене орґанів публичного безпеченьства. Між иншим мінїстерство внутрішних справ заводить цікаву новість: уряд полїцийних асистенток в 11. ранзї, які мають займати ся справами молодіжи. В мінїстерстві кравової оборони наслїдком дорожні зросли видатки на удержане кравової оборони, жандармериї і полїциї. Мінїстерство просьвіти збільшило дотацию на центральну статистичну комісию, субвенциї на археольоґію і штуку, видатки на релїґійний фонд, унїверситети, середні школи, учительскі семинариї і шкільництво торговельне. Зріст видатків мінїстерства фінансів припадає головно на державні довги. Мінїстерство зелїзниць збільшило видатки на адміністрацию, консервацию і кошти руху. Видатки мінїстерства судівництва зросли наслїдком зросту аґенд і подорожіня канцелярийних приладів. Найбільший зріст видатків виказує мінїстерство публичних робіт; ті видатки призначені головно на акцию помешкань, водні дороги і промислове шкільництво.

Дня 6 жовтня відбуло ся засїдане польского Кола під проводом голови дра Білиньского, на котрім одноголосно ухвалено отсї резолюциї: Приймаючи звіт президиї про стан будови водних доріг до відомости і числячи що дотичні роботи почнуть ся і будуть віддані ще сего року, що також і кошти каналу Висла-Днїстер як і инші потреби краю в проґрамовій резолюциї Кола з дня 27 липня, як санация кравевих фінансів, будова льокальних зелїзниць, будуть заспокоєні, Коло польске в припущеню, що також державна політика правительства буде, особливо в напрямі з'єдиненя великих парляментарних сторонництв в звязи з національною угодою в Чехах, ведена в дусї згаданої проґрами, висловлює готовість попирати правительство бар. Ґавча.

Коло польске признає тепер за проґраму найблизшої дїяльности парляменту слїдуючі справи: 1) з уваги на економічні, суспільні і політичні небезпеки теперішної дорожні задумує Коло старати ся довести разом зі сторонництвами і в порозуміню з правительством до порішеня ухвал, котрі би без шкоди для продукциї запевнили консументам успішну і трівку поміч. 2) Коло буде горячо попирати умотивовану дорожнею акцию о полїпшене істнованя урядників і державної служби і старати ся буде так нею покермувати, щоби посьвячені тій цїли средства замість спричинити ще дальшу, погубу для усього загалу дорожню, підпомагали домове господарство тих функционарів. 3) Згідно з духом проґрамової династичної і державної полїтики Кола прямувати оно буде до бажаного полагодженя войскових предложень звістних — на поли войскової адміністрациї — потреб краю і его населеня. 4) Буде старати ся ухвалити як найскорше фінансову реформу, котра би увзглядняючи господарскі і социяльні відносини населеня та так державі як і інтересованим краям запевнила конечні нові жерела доходів, 3) вкінци попирати буде Коло реформу реґуляміну палати.

В Португалії заносило ся в послїдних днях на домашну війну. Цїлий ряд телєґрам

СМЕРТЬ БАБИ ГАННИ.

(З польского — Генрика Пйонтковского).

(Конець).

Спокійно, тихим голосом почала стара давати розпорядженя. Тілько а тілько спідниць Аґатї, тілько Мариї, жінцї Петра, котру любила, а тілько знов жінцї Івана. Роздїлила також хустки, коралї казала віддати Теклї, новий кожух також Теклї, червоні чоботи, ще з добрих часів, також Теклї; не забула також додати, щоби оден запяток підкути, бо підківка відлетїла.

— Даруйте менї, бабо і пояс червоний вишиваний — перебила внучка, підносячи голову зза печі.

Не згодила ся на се, пояс сей буде для Марні, доньки Аґати, знайдуть ся там ще кісники і стяжки.

Корова і порося лишали ся коло хати, курку одну по похоронї казала занести пароховн, але лише не ту жовту, шурпату, бо она несе ся цїлий рік.

Протягом годинної розмови не забуто о нічім, кожда дрібниця була родиною обговорена, кождий предмет знайшов призначенє.

Вже добре стемніло ся, коли надійшла і Аґата. Привитала ся коло порога і занявши місце коло других, вмішала ся до розмови.

Передовсім просила, щоби новий кожух віддано їй. Текля ще мала, а она свою доньку віддасть в осени замуж.

Внучка розплакала ся в кутї, — всьо забере тїтка, а їй біднїй нічого не лишить ся.

Бабу Ганну напав страшний, сухий кашель. Аґата наблизивши ся до старої, поправила подушки, а глянувши на єї посинїле лице, зробила увагу, що зближає ся смерть і треба би післати по пароха, на що хора згодила ся.

Звертаючи ся до сина Івана, розказала єму, щоби пішов до Петра і сказав, щоби привіз сповідника. Петро одинокий в родинї мав порядний візок і пару коний. Іван вийшов сейчас, Каспер від якогось вже часу спав скулений на лаві, жінки наблизили ся до старої і почали голосно розправляти, пригадуючи инші похорони, особливо недавно похорон жінки солтиса, як там всьо було добре, кілько вібрало ся людий, кілько було горілки і як плакали. Баба Ганна постогнувала і час від часу докидала якесь слово. Загальний настрій перивало тілько шльохане Теклї, котра все ще оплакувала той новий кожух.

Сповідь відбула ся примірно, як годить ся, вже при каганци, бо зовсім стемніло. Всї стояли і хрестили ся тричи, похиляючи автоматично голови, сьвященик шептав невиразно слова молитви, відправляючи останне помазанє.

По скінченім, торжественнім обрядї обдарований куркою, віднхав парох разом з Петром. Іваниха з дїтьми пішла до себе. По вечері лишили ся коло хорої Каспер, Марта і Аґата. Кілька сусідів, мужчин, жінок і кілька босих дїтий зваблених торжественностию, також порозходило ся. В хатї по вечері погашено піч, полишаючи на рано огонь в горшку прикритий попелом, — і всї уложили ся до спочинку.

На другий день рано було чути стуканє в шопі. Іван і Гнат, чоловік Аґати вибивали з дощок домовину. Баба Ганна збудила ся з тяжкого сну і почала стогнати, кашляти і нарікати. Текля принесла води на кашу, затопила в печи, хата наповнила ся криком курий і качок, а з обори долїтав рик корови, котру пішла видоїти Аґата, щоби виручити дївчину.

Дїд Каспер вернувши з подвіря, де коло керницї зляв собі голову — по короткій молитві, котру зговорив коло угла хати, звернений на схід, — приступив до тапчана і спитав жінку, як їй є тепер.

— Зле! — відповіла.

— А видиш вже смерть?

— Она десь вже недалеко — і почала знову стогнати.

Стогнала через цїлий день. Казала вимаґлювати намітку на смерть і вишивану сорочку, а також виняти з комори спідницю в великі цьвіти і жовту хустку. Донька і синова порали ся коло неї. По тім зібрані в кутї хати коло стола, на котрім парувала в мисцї каша, кида-

з ріжних місць доносив про грізну ситуацию. Монархісти пробують викликати революцию, аби повалити теперішне републиканьске правительство і проголосити на ново короля Мануеля володарем краю. На чолї монархістів стоїть капітан Копцейро, який мав зібрати під свої прикази досить поважну силу і займив був кілька місцевостий в північній Португалії. З послїдних донесень показує ся однако що рух революцийний не удав ся. Републиканьскі войска мали побідити і розігнати ворохобників.

З поля італїяньско - турецкої війни нема важнїйших вістий. Італїянцї ладять ся висаджувати свої войска на береги Триполїсу, а Турки не спиняють їх і уступили в глубину краю. Европейска дипльоматия нараджує ся, як довести до порозуміня між обома спорячими сторонами.

Як зачувати, в міродатних італїяньских кругах панує дуже воєвничий настрій. Круги ті, знаючи добре, що Італїянцї мають діло з противником, котрий їм не доріс в нїякім напрямі не хотять зрезиґнувати з нагоди скріпленя стану посїданя і становища італїяньскої держави в міжнароднїй політицї. Тому в Римі дуже нерадо відносить ся до мирової акциї німецкого амбасадора Маршаля в Царгородї. Мирові переговори не скорше можуть розпочати ся, доки не буде переведена цїлковита войскова окупация Триполїсу. Стати ся се може в часї між 15 а 20 с. м. Італїя домагає ся тепер відступленя цїлої Триполїтаниї і цїлої Киренаїки, котрі на будуче мають оставати під властию італїяньского короля. На італїяньский протекторат з задержанем номінальної зверхности султана Італїя не може згодити ся, бо такий стан давав би лише причину до вічних заколотів і комплїкаций. Не хоче також Італїя заплатити відшкодованя за відступлене Триполїсу, до чого була готова перед доученем ультімату з 27 вересня; крім того надїє ся дістати від Туреччини зворот воєнних коштів.

Новинки.

Львів, 10 жовтня 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** Є В. Цїсар іменував віцепрезидента краєв. суду у Львові, Андрія Льорка, радником Двору і президентом окружного суду в Чорткові. — П. Мінїстер справедливости переніс радників суду краєв. Йос. Гайльгофера і Брон. Лїпку до Чорткова; іменував радниками суду краєв. для суду окружного в Чорткові; радника суду кр. і начальника суду пов в Чорткові Йос. Радзеховского та судиїв повіт. Ів Шмульского в Тернополи, Йос. Сосенка в Коломиї, Евст. Дудровича в Устриках, Волод. Федака в Бережанах, дра Луку Роґальского і Брон Сьвідерского в Сяноцї, дра Зиґм. Ясїньского в Бібрцї, переніс заступника прокуратора Алекс. Сивуляка із Станиславова до Львова, дра Зиґм. Голобуда з Тернополя до Чорткова; іменував заступ. прокуратора Мар. Островского в Коломиї прокуратором в Чорткові а заступн. прокураторів Волод. Соколовского в Нижанковичах для Станиславова і Мих. Радецкого в Сколїм для Коломиї, Фр. Фридлевича в Бірчи для Чорткова; іменував судиями пов. для окруж. суду в Чорткові: судию пов. Вікт. Наймана в Чорткові, судиїв дра Дав. Лїона в Ярославі, Ем. Карачевского в Балигородї, Мих. Іванусу в Чорткові, Тад Терлецкого в Сколїм, Тад. Бендаржевского в Печенїжинї і Мик. Корчиньского в Яблонові.

— **Львівский руский театр в Станиславові.** (Саля Монюшка — Початок о 7½ вечером).

В середу дня 11 жовтня 1911 р. (Гостинний виступ А. Діяннього тенора італїйских театрів та Ф. Лопатиньской) „Травіята“ опера в 4 діях О. Вердія.

В четвер дня 12 жовтня „Циганьска любов“ (Zigeunerliebe). Оперетка в 3 діях Ф. Легара.

— **Авантурники.** В шинку Хамайдеса при площи Бернардиньскій забавляли ся весело два брата Володислав і Станислав Гарасимчуки приглуxуючись грі автомату, котрий грав кождий кусник за 10 сотиків. Стало ся однак, що автомат по якімсь часї мимо вкиненя гроший не хотїв грати. То так розлютило братів Гарасимчуків, що они розбили автомат і зробила его властителеви шкоди на 1200 К.

Властитель „Анґлїйскої“ каварнї дав знати на полїцию, що фризиєр Фрухтман і его товариш Гофман в приступі аж надто доброго гумору потовкли єму посудину в буфетї і наробили шкоди на 150 корон.

— **До кіцманьскої ґімназиї** вписало ся на сей шкільний рік 579 публичних учеників і 25 приватисток. По народности було між учениками 531 Українцїв, 27 Нїмцїв, 21 Поляків По конфесиї було 348 гр. православних, 167 гр католиків, 33 рим. католиків і 31 мойсеєвого ісповіданя. Сего року є вже в Кіцмани повна ґімназия, є отже 8 кляс ґімназияльних і приготовка, а 13 відділів.

— **Шпігуньскі справи.** Перед львівским трибуналом відбуде ся небавком розправа против братів Вайсманів і їх свояка Штайнберґа з Окопів. Про сих шпігунів доносили ми свого часу обширно. Дальше слїдство виказало, що тота спілка видавала Росиї пляни всїх важнїйших стратеґічних точок Галичини, та що зносили ся з охраною. Про відносини в Окопах, де довгі лїта був війтом Абр. Вайсман, батько обжалованих, сьвідчить подія, що ще перед кількома лїтами запропастили ся там всї мобілїзацийні акти на случай війни. З кінцем цьвітня 1910 р. перекрадало ся до Росиї трох нїби якихсь социял-революціонерів; перевозив їх човном Прокіп Лисячок, селянин з Окопів, котрому за перевіз заплатив Вайсман. Революціонери сї попали ся в руки росийскої сторожи; пішла стрілянина, два революціонери, постріливши стражників, втїкли, а третий тяжко ранений Тихон Жаков попав ся в руки кордонної сторожи. По виздоровленю віддано его під воєнний суд в Кишиневі. В звязи з тою подією доконано численних арештовань в Хотинї, Жваньци, Ісаківцях і ин. місцевостях і всїх увязнених віддано під воєнний суд. Увязнених втїкачів заденунциював Вайсман перед самою розправою. Свою злочинну роботу вели Вайсмани довгі лїта і хоч всї о тім знали, нїхто не сьмів против них виступити. Сим разом заходили ся они також відвернути від себе всю ту злочинну роботу та постарали ся навіть о усуненє трох найважнїйших сьвідків, мабуть вислали їх до Америки, однак і се вже здає ся на нїщо не придасть ся і не уйдуть заслуженої кари.

Слїдство ведене против арештованого в Кракові під закидом шпігуньства в користь Росиї Зиґмунта Ваґнера викрило, що він називає ся поправдї Николай Ляниґнер і єсть Росиянином православної віри. Слїдство против него стрічає великі трудности, бо показало ся, що всї его зізнаня що до его особи і его дїяльности суть фальшиві. Слїдство мало викрити, що він старав ся в Кракові, щоби его приймили до служби зелїзничої. Трудно також доказати, чим він був давнїйше і яка его минулість. Єсть здогад, що він був давнїйше провокатором. Також загадочний єсть его побут в Коросні. Арештований яко спільник, книговодець з Коросна, позістає дальше в слїдстві.

— **На цїли „Руск. Тов. Педаґоґічного“** за місяць вересень зложили слїдуючі Добродії в коронах: Мацях В., Требінє 1; Ю. Яськів, Требінє 1; А. Наконечний, Сєрмє 1; Н. Карпів, Требінє 3; Я. Савчук, Мисляховець 1; Я. Семчишин, Мисляховець 1; П. Пугач, Щакова 1; І. Вінарчик, Щакова 1; А. Мийка, Щакова 1; о. Тарасович, Мости вел. 1; о. К. Курпяк, Карлів 1; о. Йос. Шанковский, Чаниж 2; М. Остерманівна, Галич 2; С. Маскула, Ясло 2; Он. Смолявский, Кашів 1; Ів. Сїневич, Ясло 5; П. Ришкова, Дошна 5; Йос. Бздура, Сидорів 1; П. Будяк, Голови 0·90; Ів. Майковский, Сарата 4; Купр. Ясеницкий, Балигород 4; Зубрицкий Теодор, Львів 10; Федорович М., Ст. Самбір (з фестину) 19; А. Куликовский, Буда (зб.) 1; о. Вол. Паук, Саджава 5; Ігн. Дутка, Завадка 5·50; Телїшевска, Бібрка 3; М. Бучацкий, Львів (зб. в Днїстрі 2; П. Сабара, Нове місто 20; Т. Ревакович, Львів, дар запису довжного 100; о. С. Шпіцер, Хмелиска, запис довжний 100; П. Михайлів, Купче, запис довжний 100; К. Павлюк, Скопівка 1; Др. Сушко, Львів 10.

— **Намірене самоубийство.** В реальности при ул. Шептицких ч. 64 хотїв відобрати собі житє вистрілом з револьвера канцелїст Н. і ранив ся тяжко в правий висок. Стация ратункова подала єму першу поміч і відвезла в грізнім станї до шпиталю. Причиною самоубийчого замаху стала ся невилїчима недуга.

— **Легкодушна крида.** Послїдними часами зачали проявляти ся у Львові в небувалий доси спосіб случаї легкодушної криди. Внаслїдок того цїле купецтво львівске тратить у заграничних фірм довірє і добру славу. Ся обставина як і напливаючі масами до прокураториї донесеня карні о легкодушну криду спонукали власти до рішучого виступленя в сїй справі. Отже в сїй справі відбула ся оногди анкета членів прокураториї і суду карного. Нарадам проводили пп. президент суду Мілашевский і начальний прокуратор Барт. Постановлено виступити против тих, що допускають ся легкодушної криди як найострійше після предвиджених законом постанов так, щоби на

ли зором поза себе, чи стара не віддала вже душі.

Але баба Ганна не умирала, — перевертала ся лише з боку на бік, все щось нового собі пригадувала і робила нові розпорядженя. Між тим принесли готову вже трумну, щоби могла нею натїшити ся. Подякувала синови і зятеви і казала поставити в сїнях.

Минув день, минув другий, а баба Ганна жила. Члени родини зміняли ся по черзї так, щоби все хтось був коло хорої. Каспер заживав зі смаком табаку. Іван, коли прийшов, закурював цїлу хату бакуном, кілька разів являв ся Петро, в кашкеті з чорного сукна, убраний щось нїби по мійскому, відносячи ся до родичів і до родини протекціонально.

На четвертий день, коли всї ще спали, баба піднесла ся, поставила одну ногу на землю, потім другу, сїла і почала стогнати. Мимо сего однак встала, закашляла ся немилосердно, але зробила кілька кроків. Пробуджений чоловік єї, побачив єї на серединї хати.

— А що, знову ходиш бабо? — закликав — а може думаєш вже танцювати? — Засьміяв ся зі свого дотепу.

Баба не то що не умерла, але повертала до здоровля. Що дня чула ся лїпше, хороба уступала, вправдї дуже поволи, але уступала. Колька покинула колоти зовсім, кашель зменшив ся і одного гарного ранка подужала зовсім, а було то може дві недїлї по сповіди.

Того дня запанувала велика радість в родинї, зійшли ся дїти і внуки, баба Ганна сама налїпила пирогів, Петро приніс фляшку горівки, — до пізна бенкетували.

Одна тілько згадка затемнювала чистий виднокруг думок баби Ганни. Через неувагу дали пароходи ту жовту курку, шурпату курку, що несла ся цїлий рік, неувага не до дарованя. Домовина може все придати ся, але такої курки де ту дістанеш?

Не довго по тім, бо на весну домовина справдї придала ся. Ляг до неї старий Каспер, а баба Ганна, окружена численною родиною, випроваджуючи дїда на вічний супокій, надзвичайно плакала. Вечером по похоронї, в гарнїй Петровій хатї справлено богаті поминки, де мало не цїле село сидїло коло богато заставлених столів. Родина очевидно, для забутя страти упила ся порядно, а відтак бабу Ганну відведено попід руки без памяти до дому.

Довго памятали сей похорон, тілько випили на нїм горівки і тілько пролито щирих сльоз.

Баба Ганна, правдоподібно, доси ще жиє... але вже дуже стара.

будуче відстрашити несовістних купців від подібних практик. Згадана тенденция запанувала вже в послідних днях в суді і в прокураториї а зовнїшним проявом єї були численні арештованя за легкодушну криду.

— Львівскі злодії з револьверами. Поліциян, що в ночи з суботи на неділю робив службу на ул. Зибликевича, придержав якогось мужчину, котрий там волочив ся. Побачивши, що мужчина той щось ховае під загорткою, хотів перевести ревізию. Мужчина той вирвав ся однак з рук поліцияна і пустив ся втікати а побачивши, що поліциян гонить за ним, стрілив до него два рази з револьвера і втік. Тої самої ночи арештувала поліция в шинку Фельда при ул. Зіморовича небезпечного злодія Станислава Войновского, у котрого підчас ревізиї знайдено набитий пятистрільний револьвер. Войновский ставив поліциї так сильний опір, що єму аж треба було скувати руки і ноги і так відставити на поліцию.

— Дрібні вісти. Ново утворена філія віденьского банку „Уніон“ у Львові (передтим контора „Сокаль і Лілієн“) розпочала з днем 10 с. м. свою діяльність. — Дрова на топливо у Львові не перестають дорожіти. Тепер платить ся сотнар вже по 1 К 60 сот. А що то буде в зимі? — На робітника Йосифа Сметану вертаючого оногди вечером до дому, напав на Клепарівскій улици якийсь драбуга злодій і зранив єго кілька разів ножем. — Йосифа Кисіля, студента фільософії, котрий оногди їхав на колесі, покусав якийсь пес в ногу. Стация ратункова подала єму першу поміч. — Чого то не гублять у Львові! Сими днями згублено на почті 70 кор. банкнотами, золоту брошку вартости 1000 кор., вексель на 670 кор., два шнурки коралів, вартости 28 кор. і золоту бранзлєтку з брилянтом вартости 120 кор. Але за то у ваґонах трамваєвих можна і неодно знайти. Так знайдено сими днями у ваґонах трамваєвих: полярес з грішми, пару рукавичок, пуделко з дамскою ґардеробою, теку з нотами, ліску і парасольку.

Телеґрами.

Відень 10 жовтня. З Ради державної. На нинїшнім засіданю палати послів відчитано письмо львівского суду повітового з жаданем виданя посла Брайтера за провину §. 22 закона прасового. — Пос. Олесницкий поставив наглячне внесене о зміну закона о заразах худоби з 6 серпня 1909 а крім того звичайне внесене також в справі зміни того закона. З порядку дневного приступлено до дальшої дискусиї над дорожнечею.

Петербург 10 жовтня. (П. Аґ.) З Токіо доносять, що міністерство маринарки наміряе на будучій сесиї парляменту зажадати надзвичайного кредиту 400 міліонів єнів розложених на 7 літ в цїли збільшеня фльоти. Вість та стрічае ся з численними коментарями в прасї.

Кольонїя 10 жовтня. До „Köln. Ztg.“ доносять з Берлина: Нова турецка нота, котра відкликуе ся поновно до посередництва держав, стрітить ся всюди з прихильним приянтем, але в практиці не буде мати успіхів, бо не знані суть услівя, в котрих можна би стреміти до застановленя воєнних кроків.

Мадрид 10 жовтня. Після урядового звіту з Мелілї страти Іспанців в борбі з дня 7. с. м. виносили 36 погибших і 109 ранених.

Льондон 10 жовтня. Бюро Райтера доносить з Мальти: Італія іменувала бувшого бурмістра Тріполіса Гассуна-пашу віцеґубернатором Тріполїтанїї.

Константинополь 10 жовтня. Турецкий посол в Софії Ахім-бей приняв теку міністра справ заграничних.

Надіслане.

Подорож довкола землі.

Весела товариска гра для науки і забави Накладом Руского Товариства Педаґоґічного Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цїкава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складае ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначепої до киданя і 3) чотирох подорожних: пікотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі св. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправляе знаменито думане і память. Надае ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертае увагу на розбуджене патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

Colosseum Германів

Від 1 до 16 жовтня 1911.

Найвеличавійша проґрама, яку взагалї бачено! **Henricksen**, славний усмиритель тигрів.— **High Davo Comp.** надзвичайний акт на колісцятах. — **Imeerlape**, тресура свиний. — **Bachus an el Meallan**, невірвнаний американьский дует.— **Lumpus і Pumpus**, оперетка Е. Айслера. — **Maid Even**, живі образи після ориґ. Резнічка і инших. — **Eva Haller**, найлїпша даньска субретка.

ВІТОГРАФ 10 величавих новостий і т. д.

В недїлї і сьвята 2 представленя о годинї 4 і 8 вечер.

Білети можна вчаснїйше набути в Бюрі дневника ПЛЬОНА, ул. Кароля Людвика 5.

Руско-польска
Термінольоґія

зі вбіркою ИНШИХ СЛІВ до шкільної і приватної науки.

На підставі шкільних підручників

зладив

ЙОСИФ ТАНЧАКОВСКИЙ

учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові, 1910

Накладом автора.

—**Ціна 1 К** (опаска 5 сотиків).—

ЗМІСТ: 1) Вступ — 2) Релїґія — 3) Психольоґія — 4) Льоґіка — 5) Педаґоґіка — 6) Руский язик-Лїтература — 7) Руский язик-Граматика — 8) Ґеоґрафія — 9) Істория — 10) Рахунки — 11) Ґеометрия — 12) Начеркова ґеометрия — 13) Соматольоґія — 14) Зоольоґія — 15) Ботаніка — 16) Мінеральоґія — 17) Гіґієна і Лїчництво — 18) Фізика — 19) Хемія — 20) Господарство — 21) Каліґрафія — 22) Рисунки — 23) Музика і Спів — 24) Ручні жіночі роботи. — 25) Ґімнастика (руханка) — 26) Технольоґія (slöjd).

„Закон ловецкий“

брошуру на часі і для всіх потрібну, замовляйте по ціні 80 с. враз з пересилкою у накладника І. Мойсейовича, ул. Осолиньских ч. 11.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова
з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденъ, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

Приходять до Львова
на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52 **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідае: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. к. зелізниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано-окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелізницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелізничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Медонаде. (Телефона ч. 527).